

27.36x34.47	1/2	10 עמוד	שעות - 24 שעות	11/07/2016	54136001-0
בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצו - 85010					

שעות נוספות +

אופנה | סהר שלו

שיקה בצלאל

הבוגרים של המחלקה לאופנה בצלאל בדקו איך אפשר לשלב בין בגדים לבין הזכרונות האישיים שלהם. התוצאה מרהיבה. סהר שלו התפעל מנמרוד גילה שהציג שמלות שנתפרו משמיכות פוך ישנות עם קישוטי פורצלן, מהאוסף של שחר אברג'יל בהשראת צעצועי ילדות, מהסטודנטית וועד חמאד שעשתה כבוד לרקמות הפלסטיניות של סבתה ומהקולקציה השבטית של ענבל מימון

מקולקציית חלוקי הבית של רוחמה קזז

רקמות פלסטיניות של וועד חמאד

חומרים פיסוליים של דקל בר

קולקציית שמלות משמיכות פוך של נמרוד גילה

תצוגת הבוגרים של המחלקה לאופנה וצורפות של בצלאל מצאה לה את האתר המושלם להציג את עבודות הגמר של הסטודנטים: גן הפסלים במוזיאון ישראל בירושלים, שלערב אחר הצליח להאיר באור חרש את המחלקה ואת השאלות שאיתן היא מתמודדת: מה בין אמנות לאופנה? האם בגדים צריכים להיות לבישים? איך מעבירים שאלות מושגיות לפריטים שתפקידם קישוט וכיסוי? ואיך אפשר לקחת מסורות לבוש ולהטעין אותן בסיפורים אישיים ובחזון אמנותי פרטי? במקומות שבהן הועלו שאלות מסוג זה, הצליחה המחלקה סוף-סוף להתחיל לשרטט את המקום הייחודי לה בנוף בתי הספר בישראל, בין המחלקה המדוברת משנקר ובין ויצו חיפה, עם סטודנטים שעסקו במגוון נושאים וחומרים שניכר שירה של מנהלת המחלקה זה שלוש שנים, תמרה יובל ג'ונס, כבר שבועה בהם. וזו התחלה נפלאה. ההתעקשות של ג'ונס לקרוא לערב הזה "מיצג בוגרים" היה נכון: האורחים התהלכו בגן הפסלים בין הסטודנטים והקולקציות שלהם, שחלקן הוצגו על דוגמנים-חברים וחלקן הוצגו על משטחים ואובייקטים אחרים - מה שאפשר לנוע בשקט מאחד לאחת, להתקרב לעבודות ולדבר עם הבוגרים. בניגוד למסלול תצוגה, זה היה האופן הנכון להציג בגדים שלא נועדו להרשים בשתי הרקות המוקצות לקולקציות מסלול בדרך כלל, גם אם מבט ממושך גילה לפעמים בעיות טכניות או מושגיות בחלקן. הקולקציה של נמרוד גילה, "היופי של הזמניות בחיים", הדגימה את כל מה שמחלקה מסוג כזה יכולה להיות: גילה הציג קולקציית שמלות משמיכות פוך וינטג'יות ומבדי משי בטכניקת קווילט שיצר, אליה חיבר פרחים ואלמנטים אחרים מפורצלן. למי שהביט מקרוב ניגלה גם וסט עשוי קרמיקה שהתחבר לצלליות הרומנטיות ולשאלות על נצח ומלנכוליה שכל העבודה התעסקה בהן - ועל השבריריות של החיים (ובמובן הזה גם של בגדים ולבוש) - ומתוך אלה התגלה גם יופי גדול, עוצר נשימה. מכיוון אחר כדאי לציין את הקולקציה של וועד חמאד, "כך היה וכך יהיה", שהצליחה להפקיע בחזרה את הרקמות הפלסטיניות לעצמה בקולקציה שהייתה שילוב של רקמות מסורתיות מבית סבתה ובין בגדים מחויטים משנות ה-40 וה-50 בעולם המערבי. זו הייתה עבודה מדויקת ומרגשת, עם חיבור טעון של מסורת ושל קרמה - מסוג הרברים שהופכים את השאלות הרלוונטיות היום על מזרה

54136003-2	11/07/2016	ידיעות אחרונות - 24 שעות	עמוד 11	2/2	13.72x30.53
בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצו - 85010					

זרת חומרים טכנולוגיים כמו סיבי פחמן ונירוסטה היא יצרה עולם דימיוני אֵלֶה סינדרלה עם נעליים נשגבות שנראו מעולם אחר: ספק דולפינים, ספק יצורים מעולם אחר, ונראה שהיא הצליחה לשרטט כיוון חדש בתחום. עוד ראויים לציון היו המשקפיים של נוי ברירי, שחקרה עדשות והציעה אופציות הרפסה אישיות עליהן, ודור מימון ששילב צורות של הגוף הגברי על המסגרות שלו.

הומאז' ליוון הקלאסית

לראשונה זה הרבה שנים ניכר שהמחלקה לא מאפשרת רק לתהות בנוגע לשאלות מושגיות אלא גם מציעה - כפי שמחלקה כזו צריכה - לענות עליהן בחיפוש אחר טכניקה ומסורת מעולם הלבוש והאופנה. אפשר היה לראות את זה אצל איילת בירמן בקולקציה שהייתה ארוגה בנוול ידני, אצל טלי דאי בקולקציה שהייתה הומאז' ליוון הקלאסית ולבגדים בסטייל תור הזהב של הוליווד עם טכניקת קפלול מרשימה מאוד, בקולקציה של משה כהן שחולל פלאים בקולקציה גברית בעזרת חוטי כסף, עוד ומתכת, ובזו של דנה סבג - קולקציית תכשיטים מוצלחת שנעשתה בהדפסת תלת־ממד עם דימויים מעולם היופי ששאלו שאלות על הרמוניה שלמות ועל זמניות.

זה היה ערב מסקרן, עמוס בקולקציות מעניינות ובסטורנטים שהתאמצו למצוא את השפה שלהם, גם אם היא הייתה רחוקה ממסחריות, מהרצון ל"הלביש" או להיות בקו אחד עם טרנדים עולמיים. למרות שחלק מעבודות נשארו ברמה הסטורנטיאלית, אפשר לראות שהם כבר מצוידים בכלים הנכונים כדי להמשיך את הדרך שלהם. ובנוגע למחלקה, אם זו תמשיך בדרך הזו, היא עשויה להיות אלטרנטיבה ראויה לסטורנטים שמבקשים לבדוק דרכים אחרות כדי להשתמש בכגדים ובאביזרים במטרה לענות על שאלות נוקבות.

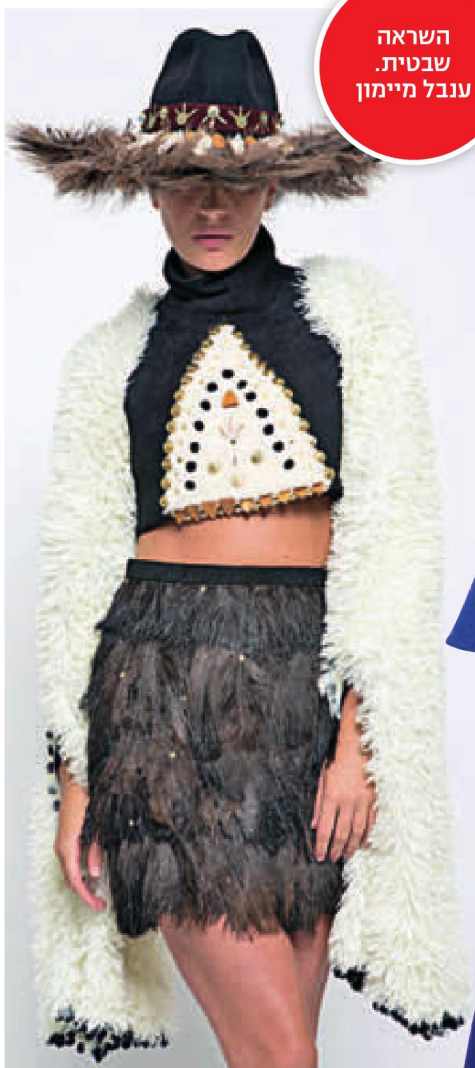
ומערב (שלרוב נשארות ברמת הצעקות) ליפות וח־כמות. מעניין היה לראות שדווקא תחת ניהולה של יובל ג'ונס (שהייתה מעצבת בבית משכית, המותג שהואשם לא פעם בהשאלה תרבותית וניצול מסורת ישנות), הצליחה חמאד לקחת את המסורת שלה ולהפוך אותה לקולקציה ראויה שעתידה לפנייה.

בנעליים של סינדרלה

קשה היה להישאר אדיש לרקל בה, בקולקציה שהתעסקה בנפחים, שליטה וגוף. זו הייתה עבודה מרשימה של דיגום חופשי של חומרים פיסוליים כמו צמר ועור שיצרו צורות ענק שבולעות את הגוף, מכסות עליו והופכות אותו לעצום ומסקרן. קולקציה אחרת, של ענבל מימון, עוצבה בהשראה שבטית והייתה אחת הקולקציות שתשוקה עזה לאופנה נטפה מהן: שילוב של פרוות, צמר, נוצות צדפים וקש הצליחו לחולל קסם אמיתי ולהגיד גם משהו על שבטיות, זהות ושייכות בעולם האופנה הנוכחי. אם קוקי מהתוכנית "אימפריה" הייתה רואה את הקולקציה, היא הייתה חוטפת אותה מיד.

עוד ראויים לציון שחר אברג'יל עם קולקציה שנעשתה בהשראת חנות צעצועים ישנה ואוסף רובוטים מפה שהכתיבו צלליות בוקסיות ושימוש בחומרים חדשים וצבעוניות בוהקת; טלי אמירוב בקולקציה מונוכרומטית בהשראת שיכונים ובטון; רוני גילי בקולקציה שחקרה אשליות אופטיות בעזרת גזרות גיאומטריות וקווי רישום בעיפ־רון; רוחמה קוז בקולקציית חלוקי בית יפהפייה; שי סניור בקולקציית ילדים מסחרית ויפה ויוסי צחי בקולקציה גברית מתוקה ששילבה בין מסורת צבאית לשחרור. המכנסיים בצבעי קמופלאז' שמח היו ההצלחה שלו.

אין ספק שקולקציית הנעליים שיצרה איה פלדמן הייתה קולקציית האביזרים הטובה בערב הזה: בע־

השראה שבטית. ענבל מימון

צבעוניות בוהקת. שחר אברג'יל

גמר בצלאל : הבוגרים המבטיחים של המחלקה לאופנה לשנת 2016

34 סטודנטים הציגו את פרויקט הגמר בגן הפסלים במוזיאון ישראל , והבהירו כי הם המחזור המבשר על רוח חדשה במחלקה הירושלמית . של מי העבודות הכי מוצלחות ?

<http://www.xnet.co.il/articles/0,7340,L-4825548,00.html>